

Но при всичко-то желаніе и стараніе на Габровчаны-тъ и на Директоры-тъ да задържатъ Г-на Костовича, той бѣ принуденъ по частны-тъ си дѣла да напусни, и за туй като постави на свое мѣсто първый-тъ отъ Одесскы-тъ въспитаници що дойде въ Габрово — *Илія Грудова*, заминж за Букорещъ на 10-ый Мая 1847.

На 24 Августа иста-та година посѣти Габрово и самъ Г-нъ Априловъ. Никога нѣма да ся забравятъ благы-тъ неговы думы и отеческы свѣты, които върху ученіе-то и въспитаніе-то на дѣцата даваше, както частно съ всякого като ся виждаше тѣи въ общы-тъ събрания.

При посѣщеніе-то на училище-то той така ся изрази. “О, добро! добро! Габровско-то училище хубаво! Нѣкои пріятели ми казвахъ чи было тѣи, и инакъ, но то е доста добро; училище-то не съставя зданіе-то но прѣданіе-то въ него.” И въ разговоры-тъ които тогызъ ставахъ за направаніе-то на ново училище, той думаше: “Страхъ мя е че не е още врѣме; да не захва-немъ сега че да останемъ подиръ на срѣдж-тъ и ще ни ся смѣе цѣлъ свѣтъ”. Пророкъ бѣ той негли когато рече това.

Когато пакъ станж събраніе въ церквж-тъ св. Троицж и го поканихъ да тури еднж наредж за направаніе-то на едно ново училище, той сѣднж подъ ябълкж-тъ тамъ въ черковный дворъ и написа на еднж синж хартіиж слѣдующе-то заглавіе:

Габрово 1847 година, Августа 29-й день.

“Мы долоподписанни-тъ Габровцы собрахме ся днесъ въ Церк-кова Святой Троицы; и рѣшихме да соградимъ училището ни и съ възможно пожертвованіе да му стане приличный капиталъ отъ който да може да ся украси и увеличи въ наукытъ, и за тови жертвоваме съки отъ себе си доля-та сума, която имаме да дадемъ на школскы-те надзиратели да я вярдытъ свята само за потреби учебни, и за согражденіе новаго зда-нія, съ позволеніе да могатъ да даватъ школскы-те пары и съ файда, но не иначе какъ на кратко време, и на врны хора. Тія надзиратели за да дадатъ пары со файда трябва сички да ся соглашатъ и подтшатъ въ дневника-тъ. Касата на пары-те